

Sygn. akt I C 1210/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Ostafińska-Kołačka

Protokolant: stażysta Natalia Śliwińska

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2018 roku w Kwidzynie

na rozprawie sprawy

z powództwa M. P.

przeciwko (...)z/s w S. (F.) i (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki M. P. kwotę 4.000,00 zł (cztery tysiące złotych 00/100), z odsetkami ustawowymi za opóźnienie poczynając od dnia 20 lipca 2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki M. P. kwotę 182,51 zł (sto osiemdziesiąt dwa złote 51/100), z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 24 listopada 2016 r. do dnia zapłaty;

III. umarza postępowanie co do kwoty 15.457,00 zł (piętnaście tysięcy czterysta pięćdziesiąt siedem złotych 00/100);

IV. oddala powództwo w pozostałej części w stosunku do (...) S.A. z siedzibą w W.;

V. oddala powództwo w stosunku do pozwanego (...)z/s w S. (F.);

VI. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki M. P. kwotę 651,06 zł (sześćset pięćdziesiąt jeden złotych 06/100), tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

VII. zasądza od powódki M. P. na rzecz pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 820,00 zł (osiemset dwadzieścia złotych 00/100) tytułem wydatków;

VIII. odstępuje od obciążania powódki M. P. kosztami zastępstwa procesowego na rzecz pozwanych(...)z siedzibą w S. (F.) i (...) S.A. z siedzibą w W..

SSR Halina Ostafińska-Kołačka

Sygn. akt: I C.1210)16 Uzasadnienie

Powódka M. P. wnosila o zasądzenie od pozwanego (...) we F. działającego przez Oddział w Polsce kwoty 8000 złotych, tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę, z ustawowymi odsetkami od dnia 20.07.2016 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 182,51 złotych , tytułem zwrotu kosztów leczenia, z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu (25.11.2016 roku) do dnia zapłaty.

Wnosiła również o zasądzenie od pozwanego kwoty 13.079 złotych, tytułem zwrotu utraconych korzyści, z ustawowymi odsetkami od dnia 25.11.2016 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podała, że w dniu 16 maja 2016 roku na trasie K. G. w okolicy miejscowości Ś., doszło do wypadku komunikacyjnego. Sprawca wypadku R. K. jadąc samochodem marki M. (...) nie zachował bezpiecznej odległości i uderzył w tył pojazdu, którym kierowała powódka. Na skutek zdarzenia powódka doznała urazu głowy i kręgosłupa w odcinku szyjnym. Do chwili obecnej powódka odczuwa bóle głowy, szyi i drętwienie kończyn górnych.

Zdaniem powódki adekwatna kwota zadośćuczynienia wynosi 8000 złotych. Kwota 182,51 złotych obejmuje koszty zakupu leków i rehabilitacji.

Powódka podała, że przed wypadkiem pracowała jako kierownik działu handlowego i pozyskiwała klientów. Na skutek zdarzenia powódka stała się niezdolna do wykonywania tejże pracy i nie uzyskiwała premii. Utracona premia za miesiące czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień i październik 2016 roku wynosi 13079 złotych.

W trakcie postępowania pismem z dnia 15 maja 2017 roku powódka rozszerzyła powództwo co do utraconych korzyści w postaci premii do kwoty 15.457 złotych, z odsetkami ustawowymi od kwoty 13.079 złotych od dnia 25.11.2016 roku do dnia zapłaty i z odsetkami ustawowymi od kwoty 2.378 złotych od dnia następującego po dniu doręczenia pozwanemu pisma z dnia 15.05.2017 roku do dnia zapłaty. Rozszerzyła również powództwo w zakresie żądania odszkodowania wnosząc o zasądzenia oprócz kwoty 182,51 złotych dodatkowej kwoty w wysokości 136,20 złotych, z tytułu zwrotu kosztów dojazdu na rezonans magnetyczny.

Pozwany (...)z siedzibą w S. działający przez(...)wnosił o oddalenie powództwa. Powoływał się na przepis art. 361par.1 kc. przewidujący odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego wynika szkoda. Zaprzeczył przy tym aby był zobowiązany do wypłaty powódce zadośćuczynienia ponieważ dokumentacja medyczna przedłożona przez powódkę nie wykazała żadnych zmian urazowych. Powódka nie doznała również żadnych stłuczeń, obić czy zadrapań. W odniesieniu do powódki zastosowano standardowy sposób postępowania, który przyjmuje się w przypadku uczestników zdarzeń komunikacyjnych.

Zdaniem pozwanego powódka nie udowodniła aby przysługiwała jej premia w sytuacji gdy nie łączyła jej z pracodawcą jakkolwiek umowa świadczenia pracy a powódka nie udowodniła aby pracodawca chciał przedłużyć jej umowę po okresie próbnym.

Pozwany wnosił również o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego na zasadzie art. 194 par.1 i par.2 kpc. (...) SA w W. ponieważ z dniem 26 października 2016 roku nastąpiło przeniesienie portfela ubezpieczeń (...)na rzecz (...) SA z siedzibą w W..

Wezwany do udziału w sprawie pozwany (...) SA z siedzibą w W. wnosił o oddalenie powództwa, potwierdzając w całości stanowisko prezentowane przez pozwanego (...).

Powódka w trakcie postępowania cofnęła powództwo co do kwoty 15.457 złotych, z tytułu utraconych korzyści w postaci prowizji i w tym zakresie rzekła się roszczenia.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W dniu 16 maja 2016 roku powódka jechała samochodem marki P. z K. do G.. W miejscowości Ś. w tył samochodu powódki uderzył samochód marki M. prowadzony przez R. K., ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego ubezpieczyciela (...) S.A. w W.. Na skutek zderzenia powódka uderzyła głową w kierownicę i w oparcie fotela samochodowego ale nie straciła przytomności. Razem z pasażerką M. J. wyszły o własnych siłach z samochodu. Sprawca wypadku R. K. oświadczył, że ponosi winę za zderzenie ponieważ się zagapił. W miarę upływu czasu powódka czuła się coraz gorzej z uwagi na nasilający się ból głowy, dlatego M. J. zawiozła ją do szpitala w K.. W szpitalu rozpoznano uraz głowy w wyniku uderzenia o zagłówek fotela w samochodzie. Wykonane badanie TK

głowy i kręgosłupa szyjnego nie wykazało zmian pourazowych oraz nie wykazało uszkodzeń kręgosłupa szyjnego i ograniczenia ruchomości. Z uwagi na bóle głowy powódka w dniu 21 maja 2016 roku ponownie udała się do szpitalnego oddziału ratunkowego w K. gdzie podczas badania odnotowano bolesność kłykci potylicznych. Następnie powódka przez lekarza rodzinnego została skierowana do neurologa, który zalecił jej noszenie kołnierza S. przez 6 tygodni. W dniu 14.06.2016 roku podczas badania lekarz ortopeda stwierdził wzmożone napięcie mięśni przykręgosłupowych i zalecił rehabilitację. Zabiegi fizykoterapeutyczne zalecane były też przez lekarza neurologa. Po wypadku powódka przez 6 miesięcy przebywała na zwolnieniu lekarskim z powodu bólów szyi i bólów i zawrotów głowy.

W chwili wypadku powódka zatrudniona była w Przedsiębiorstwie Handlowo Usługowym (...) w N. na stanowisku kierownika handlowego. Umowa o pracę zawarta była na czas określony od 1 marca 2016 roku do 31 maja 2016 roku na okres próbny. Powódka otrzymywała pensję w wysokości netto 2000 złotych miesięcznie.

Na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 16 maja 2016 roku powódka M. P. doznała skręcenia kręgosłupa szyjnego bez wystąpienia deficytów neurologicznych. Nie doznała przy tym trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Dolegliwości bólowe u powódki trwały od 10 do 12 tygodni.

Badanie rezonansem magnetycznym z dnia 20.07.2016 roku ujawniło występowanie u powódki zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych kręgosłupa ,a mianowicie badania MR kręgosłupa szyjnego bez zaburzeń osi, miernie nasilone zmiany wytwórcze na krawędziach trzonów kręgów zwłaszcza tylny – bocznych krawędziach trzonów kręgów na poziomach C2)3)4, po stronie lewej na poziomie C2)3 niewielka dokanałowa lewoboczna protruzja krążka m-kręgowego wraz z osteofitami redukująca przednią rezerwę płynową rdzenia, na poziomach C 5)6)7 niewielkie dokanałowe uwypuklenie pierścieni włóknistych k-m z modelowaniem worka oponowego, zmiany zwyrodnieniowe w stawach m-kręgowych na poziomie C2)3 po lewej stronie, na poziomie C2)3 względna stenoza zachyłka bocznego kanału kręgowego oraz otworu m-k po stronie lewej, bez zaburzeń w strukturze więzadeł, nie stwierdzono zmian pourazowych. Zmiany te nie były skutkiem wypadku.

(odpis dokumentacji medycznej k.9-39,k.176-178, odpis umowy o pracę k.40,odpisu faktur na zakup leków i rehabilitację k.68-69, akta szkodowe na płytce CD k.124, przesłuchanie powódki k.164-165, zeznania świadków M. J. i K. T. k. 166-167,opinia biegłego sądowego chirurga ortopedy R. P. k.205-208 i k.248, opinia biegłego sądowego neurologa J. S. k.227 – 232 i k.266).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały, na podstawie zeznań świadków M. J. i K. T. oraz przesłuchania powódki, a także na podstawie opinii biegłych R. P. i J. S., które w ocenie Sądu sporządzone są profesjonalnie i wyczerpująco.

Bezspornym w sprawie jest, że powódka M. P. w dniu 16 maja 2016 roku uległa wypadkowi komunikacyjnemu a winę za wypadek ponosi kierowca R. K. ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

Kwestia sporna sprowadza się do ustalenia, jaki był rodzaj i zakres uszkodzenia ciała powódki na skutek wypadku oraz jego konsekwencje nie tylko w sferze zdrowia ale również w sferze zawodowej.

Sąd uznał, że powództwo jest zasadne ale w części.

Jak wynika z opinii biegłych sądowych z zakresu chirurgii i ortopedii R. P. i z zakresu neurologii J. S., na skutek wypadku z dnia 16 maja 2016 roku powódka doznała skręcenia kręgosłupa szyjnego bez wystąpienia deficytów neurologicznych. Wykonane badania TK,MR i RTG nie ujawniły zmian pourazowych kości pokrywy czaszki i mózgowia, układu kostnego i wiązadłowego kręgosłupa szyjnego.

Podczas badania rezonansem magnetycznym ujawniły się zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne kręgosłupa powódki ale według biegłych nie były one skutkiem wypadku. Biegły neurolog podał, że występujące u powódki zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego są odpowiednie do czwartej dekady życia. Biegli stwierdzili, że dolegliwości na które skarża się powódka, w postaci bólów głowy, szyi i drętwienia rąk, nie mają związku z wypadkiem a biegły

neurolog stwierdził dodatkowo, że mogą one świadczyć o występowaniu u powódki zaburzeń konwersyjnych na tle psychologicznym.

Biegli w opiniach podstawowych i uzupełniających wyjaśnili wystarczająco i rzetelnie swoje stanowisko co do stanu zdrowia powódki związanego ze skutkami wypadku. Skoro powódka nie zgadzała się z opiniami biegłych nic nie stało na przeszkodzie aby złożyła wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych sądowych z zakresu chirurgii i ortopedii i neurologii.

Niezależnie jednak od powyższego Sąd nie podziela stanowiska pozwanych, jakoby z uwagi na brak jakichkolwiek zmian pourazowych na skutek wypadku powódce nienależne było zadośćuczynienie za krzywdę i cierpienie.

Należy zaznaczyć, że 14 czerwca 2016 roku lekarz ortopeda stwierdził napięcie mięśni przykręgosłupowych a biegły sądowy ortopeda R. P. nie wykluczył związku przyczynowego tej dolegliwości z wypadkiem komunikacyjnym. Również powódka nosiła przez 6 tygodni kołnierz ortopedyczny a ból związany ze skutkami wypadku utrzymywał się od 10 do 12 tygodni, co znacznie obniżyło komfort jej życia.

Z kolei obaj biegli wykluczyli aby istniała konieczność opieki osób trzecich nad powódką z uwagi na schorzenia wynikłe z wypadku. Wprawdzie powódka przez 6 miesięcy przebywała na zwolnieniu lekarskim, ale biegły neurolog J. S. nie potwierdził zasadności udzielenia tak długiego zwolnienia lekarskiego przy braku deficytów neurologicznych i występowaniu jedynie wzmoczonego napięcia mięśni przykręgosłupowych z ograniczeniem ruchomości segmentu szyjnego kręgosłupa.

W świetle opinii biegłych sądowych nie są istotne zeznania świadka K. T., który zeznał, że przez 2-3 miesiące powódka nie była w stanie prowadzić gospodarstwa domowego, opiekować się dziećmi i nie była w stanie sama się umyć. Nawet jeżeli funkcjonowanie powódki w życiu codziennym było utrudnione, to stan ten nie był związany ze skutkami wypadku, co stwierdzili biegli sądowi.

Sąd uznał zatem, że adekwatną kwotą zadośćuczynienia jest kwota 4000 złotych.

W ocenie Sądu zasadne jest też zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki 182,51 złotych, tytułem zwrotu kosztów zakupu leków przeciwbólowych i rehabilitacji. Powódka bowiem przedstawiła faktury na zakup leków przeciwwzapalnych i przeciwbólowych (k.69) na kwoty 42,34 złote i 40,17 złotych oraz za usługi rehabilitacyjne (k.69) na kwotę 100 złotych.

Sąd podziela natomiast stanowisko pozwanego co do bezpodstawności żądania zwrotu kosztów dojazdów ponieważ słusznie pozwany podnosi, że dowody załączone do pisma procesowego z dnia 15.05.2017 roku w postaci oświadczenia K. T. i paragonów za przejazd autostradą są spóźnione. Poza tym powódka nie wykazała ceny zużytego paliwa chociażby za pomocą faktury i sposobu wyliczenia żądanej należności w tym zakresie.

Jeżeli chodzi o żądanie zwrotu utraconych korzyści w postaci prowizji w kwocie 15.457 złotych, to powódka cofnęła żądanie w tym zakresie ze zrzeczeniem się roszczenia.

Zdaniem Sądu cofnięcie pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia w tej części nie jest sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego i nie zmierza do obejścia prawa.

Jak wynika z przedłożonej przez powódkę umowy o pracę, powódka zatrudniona była w Przedsiębiorstwie Handlowo Usługowym (...) w N. na okres próbny i na czas określony od 1 marca 2016 roku do 31 maja 2016 roku. Umowa ta nie zawierała żadnych zapisów dotyczących wypłaty i sposobu naliczania prowizji. Prowizja zaś była wypłacana przez szefa „do ręki” co zeznała świadek M. J.. Również jak podała powódka, po wypadku szef nie chciał sporządzić protokołu powypadkowego ani nie wypłacił jej odszkodowania za wypadek przy pracy. Dlatego powódka zawiadomiła o bezprawnym postępowaniu przedsiębiorcy Państwową Inspekcję Pracy. Zatem wątpliwym jest aby w tej sytuacji doszło do zawarcia z powódką umowy o pracę po 31 maja 2016 roku.

Poza tym należy podzielić stanowisko pozwanego, iż powódka nie była w stanie udowodnić czy i w jakich kwotach faktycznie otrzymywała prowizje miesięczne przez okres swego zatrudnienia oraz jaka była metoda ich ustalania.

Utrata korzyści w postaci osiągnięcia prowizji powinna być wykazana przynajmniej z dużym prawdopodobieństwem. Trudno w tym wypadku mówić o jakimkolwiek prawdopodobieństwie skoro pracodawca jeżeli wypłacał prowizje to robił to w sposób nieformalny i nielegalny za zgodą powódki. Przedstawione przez powódkę niepoświadczone i nie potwierdzone przez nikogo wydruki komputerowe z zestawieniami potencjalnych klientów i umów nie mogą być traktowane jako miarodajny dowód w sprawie.

Reasumując, zasadne jest zasądzenie od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. kwoty zadośćuczynienia w wysokości 4000 złotych, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 20 lipca 2016 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 182,51 złotych, tytułem zwrotu kosztów leczenia, z ustawowymi odsetkami od dnia 24.11.2016 roku do dnia zapłaty (zgodnie z żądaniem pozwu co do początkowej daty płatności odsetek). W pozostałej części należało powództwo oddalić.

Sąd oddalił również powództwo w stosunku do pozwanego(...)z siedzibą w S. (F.) ponieważ z dniem 26.10.2016 roku nastąpiło przeniesienie portfela ubezpieczeń (...)we F.na rzecz (...) SA w W., który to ubezpieczyciel jest biernie legitymowany do występowania w sprawie.

Wobec cofnięcia pozwu przez powódkę co do utraconych korzyści w postaci prowizji należało postępowanie w tej części umorzyć.

Jak wynika z akt szkodowych powódka zgłosiła szkodę 13 czerwca 2016 roku. Zgodnie z przepisem art. 817 par.1 kc. „Ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku”.

Powódka ma więc prawo domagania się odsetek za opóźnienie od dnia 20 lipca 2016 roku (przepis art. 481 par.1 kc.).

W związku z powyższym Sąd na podstawie przepisu art. 445 par.1 kc. orzekł jak wyżej.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na zasadzie przepisu art. 98 par.1 kpc. w zw. z par.2 pkt.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Powódka M. P. wygrała sprawę w 18%. Pozwany (...) SA w W. ma obowiązek zwrócić powódce koszty zastępstwa procesowego w wysokości 651,06 złotych.

Pozwany (...) SA w W. wpłacił zaliczkę na poczet opinii biegłych sądowych w wysokości 1000 złotych. Dlatego powódka powinna zwrócić pozwanemu kwotę 820 złotych, tytułem zwrotu części zaliczki.

Wprawdzie powódka postanowieniem z dnia 17.01.2017 roku została zwolniona od kosztów sądowych w całości ale Sąd wydając wyrok stanął na stanowisku, że powódka powinna zwrócić pozwanemu część wydatków ponieważ zarówno ona jak jej partner K. T. pracują i nie należą do osób ubogich. Poza tym powódka zgłaszając bezpodstawne zarzuty do opinii biegłych sądowych spowodowała niepotrzebny wzrost kosztów postępowania sądowego.

Sąd natomiast odstąpił od obciążania powódki kosztami zastępstwa procesowego na rzecz pozwanego (...)z siedzibą we F. ponieważ w okresie bezpośrednio poprzedzającym wniesienie pozwu nastąpiło przeniesienie portfela ubezpieczeń na rzecz pozwanego(...)w W.. Trudno zatem przypisać powódce brak staranności w określeniu pozwanego ubezpieczyciela.